

nogle Bemærkninger til de Udtalelser, som her ere komne frem fra de forskellige Ordførere. Jeg skal ikke gaa i Detailler; jeg skal ikke gaa vidt med det, da det jo for en stor Del er henvendt til Ministeren og vil blive besvaret af ham. Men der er dog nogle Ting, jeg maaske fuldt saa meget har Betingelser for at kunne svare paa eller udtale mig om som Ministeren, og derom skal jeg da tillade mig at gøre nogle Bemærkninger.

Jeg skal først vende mig til det ærede Medlem for Maribo Amts 1ste Valgkreds (Valdemar Olsen), som var den første Taler, der talte paa Socialdemokraternes Vegne. Han begyndte med at sige, at han vilde være med til at yde Statstilskud og Hjælp, selv om man derved tog noget fra dem, som kun havde lidt, og gav til dem, som dog havde noget. Han mente jo dermed, at selv om de, der havde Penge indestaaende i Sparekassen, derved fik nedskrevet deres Tilgodehavende med 25 Procent, var det dog kun $\frac{1}{4}$ af den Formue, de have indestaaende. Og han syntes at betragte det som en Formue, hvad man ikke absolut i alle Tilfælde kan sige, at det er. Han drog saa en Parallel derimellem og mellem Rigsdagens Stilling overfor de arbejdsløse. Dette Forhold skal jeg ikke komme langt ind paa, da det jo vilde føre ret vidt, men jeg vil dog sige til det ærede Medlem, at den største Del af de Indskydere, som have Penge indestaaende i Sparekassen, er, som han jo selv nævnede, de over 20,000, der have under 500 Kr. indestaaende i Sparekassen. Og det er jo Folk, som man ikke paa nogen Maade kan sige ere formuende, ja mange af dem ere meget smaat stillede. Overfor Ønsket om at ordne det saaledes, at de smaa Sparere fik fuld Raadighed, saaledes at de 20,000 Sparere, som have indtil 500 Kr. indestaaende, ikke skulde have noget afskrevet, men have fuld Dækning, medens de 11,000 Sparere, som have fra 500 Kr. og opefter skulde bære hele det Tab, som nu er foreslaaet fordelt paa dem alle sammen, vil jeg sige, at det kunde jeg egentlig ikke have noget imod, og det er en Tanke, jeg selv har syslet en Del med. Men maa jeg med det samme sige, at naar der fra Talere af andre Partier ogsaa er antydnet nogen Lyst til at gaa frem i denne Retning — det kan for saa vidt være Svar til dem med det samme —, saa kunde jeg i og for sig ikke have noget imod det, da det er ganske rigtigt, som det ærede Medlem oplyste, at det ikke vilde falde saa forfærdelig haardt

paa dem, som havde nævnte Beløb indestaaende i Sparekassen, naar blot der virkelig gaves Sikkerhed for, at det var de fattigste og de daarligst stillede, som derved fik denne Lettelse. Men saaledes er Forholdet i Virkeligheden i uhyre mange Tilfælde ikke, og jeg kan ikke se, at det bliver nemt at foretage en retfærdig Adskillelse paa denne Maade. Jeg skal nævne nogle Eksempler. Det Mejeri f. Eks., jeg tilhører, har indestaaende 40,000 Kr. i Den sjællandske Bondestands Sparekasse og maa altsaa betragtes som en af de allerstørste Indskydere. Men den langt overvejende Del af dette Mejeris Medlemmer er jo Smaafolk; der er selvfølgelig Husmænd og Gaardmænd imellem hinanden, men den langt overvejende Del af dem er Smaafolk og Husmandsfolk. Naar vi altsaa tage disse 40,000 Kr., som Mejeriet har indestaaende, og som altsaa efter Forslaget ville blive nedskrevne med 25 pCt., altsaa til 30,000 Kr., saa vil dette for de mange Husmænd, som ere Medlemmer, og som skulde have et Overskud paa saadant noget som 40—50 Kr. pr. Ko, betyde et føleligt Tab. En Husmand, der f. Eks. sidder med 2 Køer og maaske sidder noget smaat i det, og som altsaa kunde faa et Overskud af 100 Kr., han vil altsaa nu faa dette Beløb nedskrevet med 25 pCt. og vil altsaa lide et Tab af 25 Kr. Og disse Smaafolk skulde endda faa et yderligere Paalæg ved at henregnes til de meget store Sparere — navnlig naar man, som det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Valdemar Olsen) antydede, vil anvende en stigende Skala, saa vilde de komme ind under den højeste Procent. Det vilde ikke være heldigt. Paa samme Maade have vi i mit Sogn en Forskudsforening, som havde de Penge indestaaende i Bondestandens Sparekasse, som den skulde udlaane til Medlemmerne. Som jeg sagde, da vi forhandlede om Forskudsforeningsloven, er den aldeles overvejende Part af Forskudsforeningens Medlemmer ogsaa Smaafolk. Den nævnte Forskudsforening havde mellem 6,000 og 7,000 Kr. indestaaende i Sparekassen — vi kunde jo ikke faa saa gode Vilkaar andre Steder. Nu havde vi i de forløbne Aar indsamlet en Reservefond paa ca. 1,200 Kr., og denne Reservefond vil ved Nedskrivningen med 25 pCt. gaa ganske tabt. Men ikke alene det; der skal endda yderligere opkræves hos Medlemmerne et Ekstratilskud, for at vi ikke skulle faa Underbalance, et Tilsbud, som ganske vist ikke vil blive noget stort eller føleligt. Men